

LEGE

privind siguranța alimentelor

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile:

- Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului UE din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 31 din 1 februarie 2002, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2017/745; și
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 al Comisiei Europene din 19 septembrie 2011 privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului UE, publicat în Jurnalul Oficial L 242 din 20 septembrie 2011.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul, obiectivele și domeniile de aplicare ale prezentei legi

(1) Prezenta lege are drept scop atingerea unui înalt nivel de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorului în legătură cu siguranța alimentelor, ținând cont de diversitatea aprovizionării cu produse alimentare, inclusiv produse tradiționale, asigurând funcționarea eficientă a pieței naționale.

(2) Pentru atingerea scopului prevăzut la alin. (1), prezenta lege:

- a) stabilește principiile generale de reglementare a domeniului produselor alimentare și al hranei pentru animale, în general, și a siguranței acestora, în special;
- b) stabilește și definește domeniile de competență ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale pe întregul lanț alimentar;

c) stabilește și definește domeniile de competență ale Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind sănătatea publică și supravegherea unor categorii de produse alimentare cu impact asupra sănătății populației, în limita competențelor stabilite de prezenta lege;

d) stabilește drepturile și obligațiile operatorilor din domeniul alimentar implicați în producerea, procesarea, depozitarea, transportul, distribuirea și comercializarea alimentelor și a hranei pentru animale;

e) consolidează cadrul juridic și instituțional privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale.

(3) Principalele obiective ale reglementărilor din domeniul alimentar sînt:

a) protecția vieții și a sănătății umane, a intereselor consumatorului, prevenirea practicilor frauduloase sau înșelătoare, de falsificare a produselor alimentare;

b) aplicarea principiului de bază al politicii privind siguranța alimentelor – „de la furcă la furculiță”;

c) asigurarea unor practici corecte în comerțul alimentar, luîndu-se în considerare sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului înconjurător;

d) facilitarea comerțului dintre Republica Moldova și alte țări cu produse alimentare care corespund cerințelor prezentei legi.

(4) Prevederile prezentei legi se aplică la toate etapele lanțului alimentar.

(5) Prezenta lege se aplică tuturor produselor alimentare, inclusiv celor fortificate, suplimentelor alimentare și altor tipuri de produse alimentare destinate introducerii pe piața internă.

(6) Prin derogare de la alin. (4) și (5), prezenta lege nu se aplică producției primare destinate consumului casnic sau alimentelor care sînt preparate, manipulate ori depozitate pentru consumul casnic.

Articolul 2. Noțiuni principale

În scopul aplicării prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni principale:

aditiv alimentar – orice substanță care, în mod normal, nu se consumă ca aliment în sine și nu se utilizează ca ingredient alimentar caracteristic, avînd sau nu valoare nutritivă, a cărei adăugare deliberată, în scop tehnologic, în alimente în procesul de producție a acestora are ca rezultat sau se consideră în mod rezonabil că ar putea avea ca rezultat transformarea sa ori transformarea produselor sale secundare, în mod direct sau indirect, într-o componentă a alimentelor în cauză;

alimente de origine animală – produsele alimentare ce constau din sau conțin aproape în exclusivitate produse de origine animală (materie primă și produse obținute de la animale, păsări, pești, albine și hidrobionți);

alimente de origine nonanimală – vegetalele și produsele vegetale destinate consumului uman, precum legumele proaspete și conservate, inclusiv cartofii și sfecla de zahăr, fructele proaspete și conservate, semințele de leguminoase și de oleaginoase, cerealele boabe, produsele din cereale, condimentele, grăsimile și uleiurile de origine vegetală, dulciurile, băuturile alcoolice și nealcoolice, guma de mestecat, alimentele procesate, altele decât cele de origine animală, suplimentele alimentare și nutritive;

alimente provenite din organisme modificate genetic și/sau organisme modificate genetic – produsele alimentare care conțin o combinație nouă de material genetic, obținut prin tehnici de biotehnologie, și/sau organismele în care materialul genetic a fost modificat printr-un proces ce nu are loc în mod natural, prin împerechere și/sau recombinare naturală;

analiza riscurilor – proces care cuprinde trei componente interconectate: evaluarea riscurilor, gestiunea riscurilor și comunicarea riscurilor;

arome – produsele care:

a) nu sînt destinate consumului sub această formă, fiind adăugate produselor alimentare pentru a le da sau a le modifica mirosul și/sau gustul;

b) sînt compuse sau formate din substanțe aromatizante, preparate aromatizante, arome obținute prin tratament termic, precursori de arome, alte arome sau amestecuri ale acestora;

comunicarea riscurilor – schimbul interactiv de informații și opinii, pe întreaga durată a procesului de analiză a riscurilor, cu privire la pericole și riscuri, factorii corelați riscurilor și percepția riscurilor între evaluatorii riscurilor, gestionarii riscurilor, întreprinderile din domeniul alimentar și al hranei pentru animale, consumatori, mediul academic și alte părți interesate, inclusiv explicarea rezultatelor evaluărilor de risc și a temeiurilor deciziilor luate în materie de gestiune a riscurilor;

contaminant – orice substanță care nimereste neintenționat în alimente sau care este prezentă în acestea ca urmare a producerii (inclusiv a activităților de creștere a plantelor și animalelor și a practicii veterinare), fabricării, prelucrării, preparării, tratării, ambalării, preambalării, etichetării, transportului, depozitării, manipulării sau distribuirii acestora ori ca urmare a contaminării mediului;

enzimă alimentară – produs obținut din organisme vegetale, animale sau microorganisme ori din produsele derivate din acestea, inclusiv din produsele obținute printr-un proces de fermentare, folosind microorganisme, care:

a) conține una sau mai multe enzime ce pot cataliza o reacție biochimică specifică; și

b) se adaugă unui produs alimentar în vederea îndeplinirii unei funcții tehnologice la orice etapă a procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratare, ambalare, transport sau depozitare a acestuia;

evaluarea riscurilor – proces bazat pe date științifice, constând din 4 etape: identificarea pericolelor, caracterizarea pericolelor, evaluarea expunerii și caracterizarea riscurilor;

gestiunea riscurilor – proces, diferit de evaluarea riscurilor, de apreciere a politicilor alternative prin consultarea părților interesate, luându-se în considerare evaluarea riscurilor și alți factori legitimi și, dacă este necesar, selectându-se opțiunile de prevenire și de control adecvate;

hrană pentru animale – orice substanță sau produs, inclusiv aditivii, indiferent dacă este procesat, parțial procesat sau neprocesat, destinat utilizării în nutriția animalelor;

identificarea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare – activitatea de stabilire a corespunderii produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare cu cerințele stipulate în reglementările din domeniul alimentar aprobate de către Guvern, precum și cu informația referitoare la aceste produse și materiale, cuprinsă în documentele anexate și pe etichete;

introducere pe piață – deținerea produselor alimentare sau a hranei pentru animale în scopul comercializării, inclusiv oferirea spre vânzare sau orice altă formă de transfer, indiferent dacă este gratuit sau nu, comercializarea, distribuirea și alte forme de transfer;

întreprindere din domeniul hranei pentru animale – orice întreprindere, indiferent de forma de proprietate, care își desfășoară activitatea în domeniul hranei pentru animale la toate etapele lanțului alimentar în condițiile prezentei legi;

întreprindere din domeniul alimentar – orice întreprindere, indiferent de forma de proprietate, care își desfășoară activitatea în domeniul alimentar la toate etapele lanțului alimentar în condițiile prezentei legi;

lanț alimentar – toate etapele procesului de producție a unui aliment sau a unei hrane pentru animale, începînd de la producția primară pînă la și incluzînd depozitarea, transportul, distribuirea, importul, exportul, vînzarea și furnizarea acesteia către consumatorul final;

materiale care vin în contact cu produsele alimentare – materialele și articolele care se folosesc la producerea și distribuirea produselor alimentare, inclusiv utilajele tehnologice, aparatele și comunicațiile, ambalajul, vasele, vesela, ustensilele aflate în contact cu produsele alimentare, și care sînt destinate acestui scop;

materie primă alimentară – materia primă de origine animală, vegetală sau de alt gen, inclusiv apa, folosită la producerea produselor alimentare;

nutrimente și/sau suplimente alimentare – substanțe nutritive, cum ar fi proteinele, lipidele, glucidele, vitaminele, elementele minerale, aminoacizii esențiali și/sau preparatele produse sub formă de tablete, capsule, drajeuri, pulberi sau lichide, care au în componența lor macro- și micronutrimente și/sau alte substanțe comestibile și sînt consumate în cantități definite, suplimentar la rația alimentară obișnuită. Nutrimentele și/sau suplimentele alimentare nu se consideră medicamente;

operator din domeniul alimentar – persoana fizică sau juridică responsabilă de respectarea reglementărilor din domeniul alimentar în cadrul întreprinderii din domeniul alimentar aflată sub controlul său;

operator din domeniul hranei pentru animale – persoana fizică sau juridică responsabilă de respectarea reglementărilor din domeniul alimentar în cadrul întreprinderii din domeniul hranei pentru animale aflată sub controlul său;

pericol – agentul biologic, chimic sau fizic aflat în alimente sau în hrana pentru animale sau o stare a acestora, avînd potențialul de a cauza un efect negativ asupra sănătății;

proces de producție – procesul integral sau parțial de obținere, manipulare, prelucrare, preparare, tratare, fabricare, ambalare, preambalare, etichetare, depozitare sau transport al produselor alimentare, inclusiv de combinare a acestora cu alte produse;

producție primară – producerea, creșterea sau cultivarea produselor primare, incluzînd recoltarea, mulsul și producția de animale de crescătorie înainte de sacrificare, de asemenea vînătoarea și pescuitul, precum și colectarea produselor de la animale și plante sălbatice;

produs alimentar sau aliment – orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil să fie ingerat de oameni. Produsele alimentare includ băuturile, guma de mestecat și orice substanță, inclusiv apa, încorporată în mod intenționat în produse alimentare în timpul producerii, preparării sau tratării lor. Acestea includ apa în punctul de conformitate după cum urmează:

1) în cazul apei furnizate printr-o rețea de distribuție, în punctul din interiorul unei incinte sau al unei unități în care aceasta curge din robinetele folosite în mod normal pentru consumul uman;

2) în cazul apei furnizate dintr-un rezervor, în punctul în care aceasta curge din rezervor;

3) în cazul apei îmbuteliate în sticle sau recipiente destinate comercializării, în punctul în care aceasta este îmbuteliată în sticle sau recipiente;

4) în cazul apei folosite într-o întreprindere alimentară, în punctul în care apa este utilizată în întreprindere.

Noțiunea de „produs alimentar” nu include:

- a) hrana pentru animale;
- b) animalele vii;
- c) plantele înainte de a fi recoltate;
- d) medicamentele;
- e) cosmeticele;
- f) tutunul și produsele din tutun;
- g) substanțele stupefiante sau psihotrope;
- h) reziduurile și substanțele contaminante;
- i) produsele obținute prin utilizarea dispozitivelor medicale;

produs alimentar nou:

a) produsul alimentar cu o structură moleculară primară nouă sau modificată în mod intenționat;

b) produsul alimentar constând din microorganisme, ciuperci (fungi), alge sau izolat din acestea;

c) produsul alimentar constând din plante sau separat din plante, sau din animale, cu excepția produselor alimentare obținute prin practicile de înmulțire sau reproducere tradiționale și care au un istoric de utilizare în condiții de siguranță;

d) produsul alimentar pentru care s-a aplicat un proces de producție care conduce la schimbări semnificative în compoziția sau structura acestuia, care afectează valoarea lui nutritivă, metabolismul sau nivelul de substanțe nedorite;

e) produsul alimentar, vitaminele sau mineralele care conțin sau care au la bază nanomateriale fabricate;

produse alimentare falsificate – produsele alimentare care au fost modificate intenționat sau neintenționat, astfel încât ar putea prezenta riscuri pentru sănătatea umană, ar putea leza interesele consumatorului sau l-ar putea informa greșit, și ale

căror componență, caracteristici și proprietăți nu corespund celor stipulate în reglementările din domeniul alimentar, dar care, prin aspect, etichetare, prezentare și publicitate, pretind a fi astfel de produse;

reglementări în domeniul alimentar – acte normative, reguli, cerințe, norme sanitar-veterinare și fitosanitare, standarde și alte documente normative pertinente care stabilesc cerințele de siguranță și calitate referitoare la produsele alimentare și materialele care vin în contact cu acestea pe întreg lanț alimentar și cele referitoare la hrana pentru animale produsă ori folosită pentru hrănirea animalelor de la care se obțin produse alimentare;

risc – o funcție a probabilității și gravității unui efect negativ asupra sănătății, determinat de prezența unui pericol;

siguranța (inofensivitatea) alimentelor – certitudine argumentată a faptului că, în condiții obișnuite de preparare și/sau utilizare, produsele alimentare nu sînt periculoase și nu prezintă riscuri pentru sănătatea generației actuale și a celei viitoare;

termen de valabilitate – perioada de timp, stabilită de către operatorul din domeniul alimentar care produce un produs alimentar, pe durata căreia produsul trebuie să-și păstreze caracteristicile specifice, cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, utilizare și consum. Termenul de valabilitate al produsului alimentar poate fi exprimat printr-un interval de timp sau prin data-limită de consum;

trasabilitate – capacitatea de a depista și a urmări un anumit produs alimentar, o anumită hrană pentru animale, un animal de la care se obțin produse alimentare sau o substanță destinată încorporării ori care este de așteptat să fie încorporată într-un anumit produs alimentar sau într-o hrană pentru animale pe parcursul întregului lanț alimentar.

Capitolul II

PRINCIPIILE GENERALE PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 3. Principiul analizei riscurilor

(1) Reglementările din domeniul alimentar se bazează pe analiza riscurilor, cu excepția cazurilor în care această abordare nu este adecvată circumstanțelor sau naturii măsurii aplicate.

(2) Evaluarea riscurilor se bazează pe informațiile științifice disponibile și se realizează în mod independent, obiectiv și transparent.

(3) Gestiunea riscurilor ia în considerare rezultatele evaluării riscurilor și, în special, avizele instituțiilor naționale și internaționale din domeniul siguranței alimentelor, alți factori legitimi în domeniu, precum și principiul precauției.

Articolul 4. Principiul precauției

(1) În împrejurări specifice în care, în urma unei evaluări a informațiilor disponibile, este identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar persistă incertitudinea științifică, vor fi adoptate măsuri provizorii de gestiune a riscurilor, necesare pentru asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății consumatorului, pînă la apariția unor noi informații științifice pentru o evaluare mai cuprinzătoare a riscurilor.

(2) Măsurile adoptate în temeiul alin. (1) trebuie să fie proporționale și să nu limiteze comerțul mai mult decît este necesar pentru a atinge un nivel înalt de protecție a sănătății, acordîndu-se atenție fezabilității tehnice și economice, precum și altor factori considerați legitimi pentru problema respectivă. Măsurile se revizuiesc în funcție de natura riscurilor identificate la adresa vieții sau sănătății și de tipul informațiilor științifice necesare pentru clarificarea incertitudinii științifice și pentru realizarea unei evaluări mai cuprinzătoare a riscurilor.

Articolul 5. Protecția intereselor consumatorului

Reglementările din domeniul alimentar au drept obiectiv protejarea intereselor consumatorilor și le oferă o bază care le permite să facă alegeri în cunoștință de cauză privind alimentele pe care le consumă; acestea au drept scop prevenirea:

- a) practicilor comerciale incorecte;
- b) contrafacerii produselor alimentare;
- c) oricăror alte practici care pot induce în eroare consumatorul.

Articolul 6. Principiul transparenței

(1) Societatea civilă este consultată în mod deschis și transparent, direct sau prin organisme sale reprezentative, în timpul pregătirii, evaluării și revizuirii reglementărilor din domeniul alimentar.

(2) Organul de control informează societatea civilă despre identificarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale ce pot prezenta riscuri pentru sănătatea umană sau pentru sănătatea animală, despre măsurile luate ori pe cale de a fi luate pentru a preveni, a reduce sau a elimina aceste riscuri, în funcție de natura, gravitatea și de dimensiunile riscurilor respective și fără a aduce atingere dispozițiilor privind accesul la informație, aprobate prin Legea nr. 982/2000.

Capitolul III

CERINȚELE GENERALE PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR ȘI A HRANEI PENTRU ANIMALE

Articolul 7. Cerințele generale privind siguranța alimentelor

(1) Siguranța produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare se asigură prin:

a) reglementarea și controlul de stat în domeniul asigurării inofensivității acestora;

b) luarea de către operatorii din domeniul alimentar a unor măsuri organizatorice, agrochimice, veterinare, tehnologice, sanitar-antiepидemice și fitosanitare în vederea respectării reglementărilor aplicabile în domeniul alimentar;

c) controlul inofensivității produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, efectuat de către operatorii din domeniul alimentar pe tot lanțul alimentar, inclusiv prin aplicarea principiilor de analiză a riscurilor în punctele critice de control (HACCP – Hazard Analysis and Critical Control Points).

(2) Cerințele privind asigurarea inofensivității produselor alimentare sînt impuse prin Acordul privind aplicarea de măsuri sanitare și fitosanitare (SPS) al Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova este parte. Acestea sînt stabilite în baza evaluării riscurilor pentru sănătatea umană și sînt executorii.

(3) Cerințele menționate la alin. (2) se bazează pe rezultatele cercetărilor științifice privind particularitățile de alimentație și nutriție și starea de sănătate a populației, pe identificarea și estimarea inofensivității și a pericolelor pe care le pot prezenta produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare, pe evaluarea și analiza riscurilor de a periclita sănătatea umană ca urmare a consumului acestora, pe estimarea consecințelor sociale și economice ale consumului de produse alimentare periculoase și/sau nesigure.

(4) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare ce respectă reglementările din domeniul alimentar se consideră că nu prezintă riscuri pentru sănătatea umană.

(5) Conformitatea unui produs alimentar cu cerințele specifice aplicabile acelui produs alimentar nu împiedică organul de control abilitat să restricționeze introducerea lui pe piață ori să solicite retragerea lui de pe piață în cazul în care există suspiciuni că, în pofida acestei conformități, produsul alimentar respectiv nu prezintă siguranță.

(6) Se interzice producerea și/sau introducerea pe piață a produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare care:

- a) nu corespund reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar;
- b) sînt periculoase și pot afecta sănătatea umană în condiții normale de folosire a acestora de către consumator, ținînd cont de informația cuprinsă în etichetă sau pusă la dispoziția consumatorului în alt mod;
- c) sînt improprii consumului uman, fiind contaminate și/sau impure, sau prezentînd semne de alterare;
- d) sînt falsificate;
- e) nu au inclusă pe ambalaj sau pe etichetă informația prevăzută la art. 8 din Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare;
- f) au termenul de valabilitate expirat;
- g) nu permit să le fie determinată originea și nu asigură trasabilitatea acestora;
- h) nu corespund cerințelor de comercializare cu amănuntul, aprobate de către Guvern.

(7) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare prevăzute la alin. (6), care se consideră neconforme reglementărilor aplicate în domeniul alimentar, sînt supuse utilizării condiționate sau nimicirii.

(8) Atunci cînd se determină dacă un aliment prezintă sau nu siguranță, trebuie să se aibă în vedere:

- a) condițiile de folosire a alimentului de către consumator și la fiecare etapă a lanțului alimentar;
- b) informațiile furnizate consumatorului, inclusiv cele de pe etichetă sau alte informații general disponibile pentru consumator în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.

(9) Atunci cînd se determină dacă un aliment dăunează sănătății, trebuie să se ia în considerare:

- a) efectul probabil imediat și/sau de scurtă durată, și/sau de lungă durată al acestuia atît asupra persoanei care îl consumă, cît și asupra generațiilor viitoare;
- b) efectele toxice cumulative probabile ale acestuia;
- c) sensibilitatea alimentară a unei anumite categorii de consumatori, în cazul în care alimentul respectiv îi este destinat.

(10) Produsele alimentare trebuie să satisfacă necesitățile fiziologice ale omului în substanțe nutritive și în energie, să fie inofensive, să nu conțină contaminanți, microorganisme și alte organisme ori substanțe biologice în cantități care să depășească valorile-limită stabilite în reglementările din domeniu alimentar, să nu prezinte în alt mod pericol pentru om, să fie produse și introduse pe piață în condiții de igienă conform prevederilor Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare.

(11) Producerea, transportul, depozitarea și introducerea pe piață a produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare se efectuează în spații și în condiții ce corespund cerințelor prezentei legi, iar operatorii din domeniul alimentar dețin autorizații sanitar-veterinare de funcționare eliberate în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară sau dețin certificate de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor eliberate în conformitate cu art. 23¹ din Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

(12) Operatorii din domeniul alimentar vor întreprinde măsurile de rigoare pentru a elimina riscul de contaminare sau de deteriorare a alimentelor și de transformare a acestora în produse periculoase pentru consumatori.

(13) În cazul în care un produs alimentar care nu prezintă siguranță face parte dintr-un transport, dintr-un lot sau dintr-o livrare de mărfuri alimentare de la o sursă sau din aceeași clasă ori avînd aceeași descriere, se presupune că toate produsele alimentare din respectivul transport, lot sau din respectiva livrare nu prezintă siguranță, cu excepția cazurilor în care se constată, în urma unei evaluări detaliate, că nu s-a identificat nicio dovadă care să indice că restul transportului, lotului sau al livrării nu prezintă siguranță.

Articolul 8. Responsabilități privind siguranța alimentelor

(1) Operatorii din domeniul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale sînt responsabili pe întregul lanț alimentar de respectarea reglementărilor din domeniul alimentar.

(2) În cazul în care operatorul din domeniul alimentar consideră sau are motive întemeiate să considere că un produs alimentar pe care l-a importat, produs, procesat, fabricat sau distribuit nu satisface cerințele de siguranță și poate fi dăunător pentru sănătatea umană, el inițiază imediat procedurile de retragere a produsului alimentar de pe piață, dacă produsul respectiv a ieșit de sub controlul său, și informează imediat în acest sens Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor. Operatorul informează, în mod eficient și precis, consumatorul în legătură cu motivul retragerii produsului alimentar și retrage de la consumator produsele deja livrate, atunci cînd alte măsuri nu sînt suficiente pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății.

(3) Operatorul din domeniul alimentar informează imediat organul de control abilitat cu privire la acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor asupra consumatorului final și nu împiedică ori descurajează orice persoană să coopereze

cu autoritățile administrației publice în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc prezentat de un produs alimentar.

(4) Operatorii din domeniul alimentar cooperează cu organul de control abilitat la acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscurilor prezentate de un produs alimentar introdus pe piață.

(5) Controlul de stat privind asigurarea inofensivității și a calității produselor alimentare și ale materialelor care vin în contact cu produsele alimentare aflate în uz la toate etapele lanțului alimentar se efectuează de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor. În acest scop, agenția nominalizată monitorizează și verifică respectarea cerințelor prevăzute în reglementările din domeniul alimentar de către operatorii din domeniul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale pe întregul lanț alimentar.

(6) Controlul de stat al operatorilor din domeniul alimentar și operatorilor din domeniul hranei pentru animale care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (5), controlul și supravegherea de stat privind asigurarea inofensivității și calității produselor alimentare comercializate în farmacii, privind siguranța și calitatea materialelor care vin în contact cu produsele alimentare introduse pe piață și privind etichetarea nutrițională și înscrierea mențiunilor de sănătate pe produsele alimentare se efectuează de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică în conformitate cu atribuțiile stabilite de legislația națională.

(8) La elaborarea sau adaptarea reglementărilor din domeniul alimentar se iau în considerare normele și recomandările internaționale, inclusiv cele ale Comisiei Codex Alimentarius și ale Uniunii Europene.

(9) Operatorii din domeniul alimentar care produc, achiziționează, depozitează, transportă și introduc pe piață produse alimentare sau prestează servicii de alimentație publică trebuie să respecte prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și să efectueze măsuri de asigurare a siguranței produselor respective.

Articolul 9. Cerințele față de siguranța hranei pentru animale

(1) Hrana pentru animale nu se introduce pe piață și nu se dă niciunui animal de la care se obțin produse alimentare dacă aceasta nu prezintă siguranță.

(2) Se consideră că folosirea hranei pentru animale nu prezintă siguranță în cazul în care:

- a) aceasta are un efect negativ asupra sănătății animale ori asupra sănătății umane;
- b) produsele alimentare obținute de la animale pentru producția de alimente devin un factor de risc pentru consumul uman.

(3) În cazul în care o anumită hrană pentru animale a fost identificată că nu prezintă siguranță și provine dintr-un transport, un lot sau o livrare de hrană pentru animalele din aceeași clasă ori avînd aceeași descriere, se presupune că întreaga cantitate de hrană din acel transport, acel lot sau din acea livrare este afectată, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări detaliate pe baza cerințelor privind siguranța hranei pentru animale aprobate de Guvern, nu există nicio dovadă că restul transportului, lotului sau al livrării nu prezintă siguranță.

(4) Conformitatea unei hrane pentru animale cu cerințele specifice aplicabile pentru acea hrană nu împiedică organul de control abilitat să restricționeze introducerea acesteia pe piață ori să solicite retragerea acesteia de pe piață în cazul în care există suspiciuni că, în pofida acelei conformități, respectiva hrană pentru animale nu prezintă siguranță.

Articolul 10. Responsabilități privind siguranța hranei pentru animale

(1) În cazul în care operatorul din domeniul hranei pentru animale consideră sau are motive să considere că o anumită hrană pentru animale care a fost importată, produsă, procesată, fabricată sau distribuită nu satisface cerințele de siguranță, acesta inițiază imediat procedurile de retragere a hranei pentru animale respective de pe piață și informează imediat în acest sens organul de control abilitat. În aceste împrejurări sau în cazul în care transportul, lotul sau livrarea de hrană pentru animale nu îndeplinește cerințele de siguranță a hranei pentru animale, respectiva hrană pentru animale urmează să fie distrusă, cu excepția cazurilor în care organul de control abilitat ia o altă decizie. Operatorul îi va informa pe gestionarii hranei pentru animale despre motivul retragerii acesteia și, dacă este necesar, va retrage de la ei produsele care le-au fost deja furnizate, atunci cînd alte măsuri nu sînt suficiente pentru realizarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății animale.

(2) Operatorul din domeniul hranei pentru animale responsabil de activitățile de vânzare cu amănuntul și de distribuție a hranei pentru animale, care nu afectează ambalarea, etichetarea, siguranța sau integritatea acesteia, inițiază, în limitele activităților sale, proceduri de retragere de pe piață a produselor care nu sînt conforme cu cerințele de siguranță, transmițînd mai departe informațiile necesare pentru trasabilitatea hranei pentru animale, cooperînd la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat.

(3) Operatorul din domeniul hranei pentru animale informează imediat organul de control abilitat despre acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor rezultate din folosirea hranei pentru animale și nu va împiedica sau descuraja orice persoană să coopereze cu organul de control abilitat în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc rezultat dintr-o hrană pentru animale.

(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale colaborează cu organul de control abilitat la acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscurilor prezentate de o hrană pentru animale care este furnizată ori care a fost furnizată.

Articolul 11. Trasabilitatea

(1) Trasabilitatea produselor alimentare, a hranei pentru animale, a plantelor și a animalelor de la care se obțin produse alimentare, precum și a oricăror alte substanțe destinate a fi încorporate în alimente sau în hrana pentru animale, se stabilește pentru toate etapele lanțului alimentar.

(2) Produsele alimentare sau hrana pentru animale introduse sau care urmează a fi introduse pe piață sînt etichetate conform prevederilor Legii nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare.

(3) Operatorii din domeniul alimentar și cei din domeniul hranei pentru animale trebuie să dispună de sisteme care să permită identificarea întreprinderilor de la care au fost aprovizionați cu alimente, cu hrană pentru animale, cu animale de la care se obțin produse alimentare sau cu orice substanțe destinate să fie încorporate în alimente sau în hrana pentru animale. De asemenea, operatorii din domeniul alimentar trebuie să dispună de sisteme care să permită identificarea întreprinderilor cărora le-au fost furnizate produsele alimentare fabricate sau ambalate de către ei. Aceste informații sînt puse la dispoziția Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor la solicitare.

(4) Pentru a asigura retragerea alimentelor nesigure și monitorizarea efectelor lor asupra sănătății umane, pe tot lanțul alimentar vor fi implementate sisteme de trasabilitate.

(5) Operatorii din domeniul alimentar prezintă următoarele informații cu privire la loturile de produse alimentare care sînt furnizate agenților economici:

- a) o descriere precisă a produsului alimentar;
- b) volumul sau cantitatea de produse alimentare;
- c) numele sau denumirea și adresa operatorului din domeniul alimentar de la care s-a expedit produsul alimentar;

d) numele și adresa expeditorului (proprietarului), în cazul în care acesta este altul decât operatorul din domeniul alimentar de la care s-a expedit produsul alimentar;

e) numele și adresa operatorului din domeniul alimentar căruia i-a fost expedit produsul alimentar;

f) numele și adresa destinatarului (proprietarului), în cazul în care acesta este altul decât operatorul din domeniul alimentar căruia i-a fost expedit produsul alimentar;

g) o referință de identificare a lotului sau a transportului, după caz; și

h) data expedierii produsului alimentar.

Formatul în care sînt puse la dispoziție informațiile menționate trebuie să fie unul precis și clar.

(6) Informațiile menționate la alin. (5) se actualizează zilnic și se păstrează cel puțin 14 zile de la data-limită de consum sau de la data durabilității minime, sau de la ultima zi a termenului de valabilitate.

(7) La solicitarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, operatorul din domeniul alimentar furnizează informațiile menționate la alin. (5) în termen de 5 zile.

Articolul 12. Prezentarea și etichetarea produselor alimentare

(1) Etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale, inclusiv forma, aspectul sau ambalajul acestora, materialele de ambalare utilizate, modul în care sînt expuse, precum și informațiile oferite în legătură cu acestea prin orice mijloace de informare nu trebuie să inducă în eroare consumatorul.

(2) Produsele alimentare trebuie să fie preambalate și ambalate astfel încît să se asigure menținerea calității și a inofensivității lor la depozitare, transport și distribuire.

(3) La preambalarea, ambalarea și etichetarea produselor alimentare, operatorii din domeniul alimentar vor respecta cerințele Legii nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare.

(4) Pentru preambalarea și ambalarea produselor alimentare se vor utiliza materiale ce corespund reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar, aprobate de Guvern, care nu elimină în produsele alimentare componente ce prezintă pericol pentru sănătatea umană, care asigură păstrarea proprietăților produsului și care sînt reciclabile ori pot fi valorificate și nimicite fără a prejudicia mediul.

(5) Etichetarea produselor alimentare le va oferi consumatorilor informațiile necesare, suficiente, veritabile și ușor de comparat, care să le permită acestora să-și aleagă produsul alimentar corespunzător exigențelor și să cunoască eventualele riscuri la care ar putea fi expuși, pentru a nu fi induși în eroare.

(6) Se interzice prelungirea termenului de valabilitate al produselor alimentare, inclusiv prin reetichetare sau reambalare.

(7) Etichetarea produselor alimentare provenite din organisme modificate genetic se face conform prevederilor Legii nr. 755/2001 privind securitatea biologică.

(8) Etichetele produselor alimentare cu destinație nutrițională specială pentru sugari sau copii mici nu vor conține informații care să împiedice ori să defavorizeze alimentația la sân.

(9) Etichetele suplimentelor alimentare, etalarea și publicitatea acestora nu le vor atribui proprietăți profilactice, de tratament și nici nu vor invoca aceste proprietăți.

(10) Informația promoțională și publicitatea pentru produsele nerecomandate preșcolarilor și elevilor trebuie să evite caracterul atractiv pentru copii și să nu-i vizeze pe aceștia.

Articolul 13. Cerințele de siguranță privind organizarea procesului de producție

(1) La elaborarea de produse alimentare noi și materiale care vin în contact cu produsele alimentare și/sau de noi procese tehnologice de producere și distribuire a acestora, operatorii din domeniul alimentar sînt obligați să argumenteze exigențele privind inofensivitatea acestor produse și materiale, privind preambalarea, ambalarea, etichetarea și menținerea inofensivității la producerea și distribuirea acestora, de asemenea să elaboreze programe de control al inofensivității în procesul de producție și metode de investigare a produselor și materialelor respective. Termenul de valabilitate al produsului alimentar nou este stabilit de către producător, pe răspunderea acestuia, sau în colaborare cu instituții de cercetare, după testări prealabile, cu respectarea termenului de valabilitate maxim stabilit de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

(2) Indiciile de calitate și de inofensivitate a produselor alimentare noi și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, cerințele referitoare la ambalarea și etichetarea acestora, condițiile de producere și de distribuire a acestora, programele de control al inofensivității în procesul de producție și metodele de

investigare a acestor produse și materiale vor fi incluse în reglementările din domeniul alimentar aprobate de către Guvern.

(3) Documentele tehnice și mostrele experimentale ale produselor alimentare noi și/sau ale materialelor care vin în contact cu produsele alimentare sînt supuse expertizei sanitare, expertizei sanitar-veterinare și, după caz, expertizei în cadrul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică în vederea autorizării produselor alimentare noi și/sau a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare. Documentele tehnice se aprobă de către producător doar după autorizarea produselor alimentare noi și/sau a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare la care se referă documentele respective.

(4) La fabricarea și prelucrarea produselor alimentare și la fabricarea materialelor care vin în contact cu produsele alimentare se vor respecta prevederile reglementărilor în domeniul alimentar aprobate de către Guvern.

(5) Cantitatea de contaminanți, de reziduuri din produsele de uz fitosanitar și conținutul de nitrați din sau de pe produsele alimentare, precum și din sau de pe hrana de origine vegetală și animală pentru animale, nu trebuie să depășească limitele stabilite prin actele normative aprobate de către Guvern. În cazul în care cantitatea maximă de reziduuri pentru un anumit produs nu este stabilită, se ia în considerare limita prevăzută de Comisia Codex Alimentarius.

(6) La fabricarea produselor alimentare se va utiliza materie primă inofensivă care corespunde reglementărilor în domeniul alimentar aprobate de către Guvern. La obținerea materiei prime alimentare se admite utilizarea de aditivi furajeri, stimulatori de creștere a animalelor (inclusiv preparate hormonale), preparate veterinare, pesticide, fertilizanți sau alte produse pentru tratarea plantelor și a solului, care au fost aprobate de către Guvern.

(7) Materia primă de origine animală poate fi folosită la fabricarea produselor alimentare numai după efectuarea expertizei sanitar-veterinare și obținerea de către producător a certificatului sanitar-veterinar de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, care să ateste corespunderea materiei prime de origine animală cu cerințele prevăzute de regulile și normele sanitar-veterinare.

(8) Aditivii alimentari utilizați la fabricarea produselor alimentare, substanțele nutritive utilizate ca fortifianți, nutrimentele și suplimentele alimentare, precum și materialele care vin în contact cu produsele alimentare nu trebuie să prezinte pericol pentru viața și sănătatea umană. La fabricarea produselor alimentare destinate consumului uman pot fi folosiți doar aditivii alimentari, substanțele nutritive în calitate de fortifianți, nutrimentele și suplimentele alimentare, precum și materialele

care vin în contact cu produsele alimentare, care au fost autorizate sanitar în modul stabilit de prezenta lege.

(9) Producătorul este obligat să sisteze imediat producerea de produse alimentare și/sau de materiale care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme cu reglementările aplicabile din domeniul alimentar, pe termenul necesar remedierii deficiențelor. În cazul imposibilității remedierii deficiențelor, producătorul este obligat să sisteze producerea și distribuirea produselor și a materialelor menționate, să le retragă din circuit, inclusiv de la cumpărători și consumatori, și să organizeze, în modul stabilit, expertiza acestora și utilizarea condiționată sau nimicirea acestora.

Articolul 14. Autorizarea unor produse alimentare, a materialelor și articolelor care vin în contact cu produsele alimentare și a surselor de apă minerală și potabilă

(1) Înainte de utilizarea în procesele de producție, de introducerea pe piață și de distribuire, unele produse alimentare, materialele și articolele care vin în contact cu produsele alimentare, precum și sursele de apă minerală și potabilă se supun autorizării sanitare după cum urmează:

a) produsele alimentare noi, aditivii alimentari, enzimele, aromele și suplimentele alimentare, altele decât cele care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale, se supun înregistrării de stat conform prevederilor art. 15, 16 și 17;

b) suplimentele alimentare care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale, produsele alimentare tratate cu radiații ionizante, produsele alimentare cu adaos de vitamine și minerale, produsele alimentare pentru sugari și copii mici, produsele alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii se supun notificării conform prevederilor art. 18;

c) materialele și articolele care vin în contact cu produsele alimentare și sursele de apă minerală și potabilă se supun avizării sanitare în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.

(2) Este interzisă utilizarea în procesele de producție, introducerea pe piață și distribuirea produselor prevăzute la alin. (1) care nu au fost autorizate sanitar în modul stabilit de prezenta lege.

(3) Produsele alimentare, materialele și articolele care vin în contact cu produsele alimentare prevăzute la alin. (1), care provin din import și care nu sînt autorizate sanitar pe teritoriul Republicii Moldova se supun procedurii de autorizare sanitară pînă la introducerea acestora pe teritoriul țării.

(4) Autorizarea sanitară a produselor alimentare, a materialelor și articolelor care vin în contact cu produsele alimentare prevăzute la alin. (1) se efectuează de

către Agenția Națională pentru Sănătate Publică și are drept scop evaluarea inofensivității acestora pentru sănătatea umană.

(5) Regulamentele sanitare în domeniul aditivilor alimentari, al enzimelor, al aromelor, al suplimentelor alimentare, al produselor alimentare noi, al produselor alimentare fortificate, al produselor alimentare tratate cu radiații ionizante, al produselor alimentare cu adaos de vitamine și minerale, al produselor alimentare pentru sugari și copii mici, al produselor alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, al înlocuitorilor unei diete totale pentru controlul greutății, al apelor minerale și potabile, al materialelor și articolelor care vin în contact cu produsele alimentare, precum și în domeniul etichetării nutriționale și de sănătate a produselor alimentare, se elaborează de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și se aprobă de către Guvern.

Articolul 15. Înregistrarea produselor alimentare noi

(1) Pentru înregistrarea unui produs alimentar nou, operatorul din domeniul alimentar responsabil de introducerea pe piața internă a respectivului produs depune o cerere la Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

(2) La cererea de înregistrare a produsului alimentar nou, menționată la alin. (1), se anexează un dosar întocmit conform Regulamentului sanitar privind aditivii alimentari, aprobat de către Guvern.

(3) Toate cheltuielile necesare pentru întocmirea dosarului, inclusiv cheltuielile pentru studiile care demonstrează că produsul alimentar nou respectă criteriile și cerințele prevăzute de Regulamentul sanitar privind aditivii alimentari, sînt suportate de către operatorul din domeniul alimentar responsabil de introducerea pe piața internă a produsului alimentar nou.

(4) La examinarea dosarului de înregistrare a produsului alimentar nou, Agenția Națională pentru Sănătate Publică asigură efectuarea expertizei de evaluare a conformității produsului alimentar nou cu cerințele stabilite pentru un astfel de produs și elaborarea raportului de evaluare, în termen de cel mult 70 de zile calendaristice de la data depunerii cererii, în conformitate cu recomandările referitoare la aspectele științifice, aprobate de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. În raportul de evaluare, Agenția Națională pentru Sănătate Publică concludă dacă produsul alimentar prezentat poate fi aprobat ca produs alimentar nou în vederea introducerii acestuia pe piață sau dacă cererea urmează a fi respinsă.

(5) Raportul de evaluare se publică pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, asigurînd respectarea regimului informațiilor cu acces limitat.

(6) În termen de cel mult 90 de zile calendaristice de la data depunerii cererii la Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale emite, în baza raportului de evaluare, ordinul de aprobare sau, respectiv, de respingere a produsului alimentar nou. Ordinul de aprobare/de respingere a produsului alimentar nou intră în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(7) Produsele alimentare noi, aprobate în vederea introducerii pe piață, se înregistrează în Registrul de stat al produselor alimentare noi (în continuare – *Registru*) în temeiul unui ordin de aprobare publicat conform alin. (6), în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data publicării acestuia.

(8) Registrul se publică pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, care este și instituția deținătoare a acestuia.

(9) Refuzul de a autoriza produsele alimentare noi trebuie să fie motivat printr-o argumentare corespunzătoare:

a) care să identifice detaliat și expres cerințele prevăzute de actele normative în vigoare care sînt încălcate;

b) care să conțină elemente științifice disponibile ce demonstrează că produsul respectiv prezintă un risc pentru sănătatea umană.

(10) Cerințele referitoare la produsele alimentare noi, regulile de întocmire a dosarului privind înregistrarea produsului alimentar nou, procedura detaliată de evaluare a produselor alimentare noi, cerințele pentru asigurarea transparenței informației cu privire la produsele alimentare noi, cerințele speciale de etichetare a produselor alimentare noi, conținutul ordinului de aprobare și al celui de respingere a cererii de înregistrare a unui produs alimentar nou, precum și conținutul informației din Registru se stabilesc prin Regulamentul sanitar privind produsele alimentare noi, aprobat de către Guvern.

Articolul 16. Înregistrarea și importul aditivilor alimentari,
al enzimelor și al aromelor

(1) Numai aditivii alimentari, enzimele și aromele înregistrate/incluse în listele naționale de aditivi alimentari, de enzime și de arome pot fi introduse pe piață și utilizate în produsele alimentare, inclusiv în alți aditivi alimentari, enzime alimentare sau arome alimentare, în condițiile prevăzute de aceste liste.

(2) Listele naționale de aditivi alimentari, de enzime și de arome, inclusiv listele altor substanțe de suport și ale coloranților alimentari, condițiile de utilizare a aditivilor alimentari în produse alimentare, inclusiv în aditivii alimentari, în enzimele alimentare și în aromele alimentare, precum și normele privind etichetarea aditivilor alimentari, a enzimelor și a aromelor comercializate ca atare se stabilesc prin regulamentele sanitare ale acestora aprobate de către Guvern.

(3) În vederea înregistrării aditivilor alimentari, a enzimelor și aromelor, operatorul din domeniul alimentar depune o cerere la Agenția Națională pentru Sănătate Publică. În termen de cel mult 10 zile lucrătoare, Agenția Națională pentru Sănătate Publică efectuează expertiza sanitară a actelor de însoțire și, din momentul stabilirii conformității actelor, într-un alt termen de 10 zile lucrătoare, efectuează investigațiile sanitare de laborator. În cazul în care metodologiile de efectuare a investigațiilor prevăd o altă durată de timp, Agenția Națională pentru Sănătate Publică informează solicitantul cu privire la termenele necesare investigațiilor.

(4) În urma expertizelor menționate la alin. (3), Agenția Națională pentru Sănătate Publică elaborează un raport de evaluare care conclude dacă aditivii alimentari, enzimele sau aromele respectă criteriile prevăzute de regulamentele sanitare și își expune opinia privind oportunitatea înregistrării/includerii acestora în listele naționale.

(5) Agenția Națională pentru Sănătate Publică transmite raportul de evaluare Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale pentru înregistrarea/includerea aditivului alimentar, a enzimei sau a aromei în listele naționale aprobate de către Guvern în vederea producerii, distribuirii și introducerii sale pe piață.

(6) Raportul de evaluare se publică pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, asigurând respectarea regimului informațiilor cu acces limitat.

(7) Refuzul de a autoriza aditivii alimentari trebuie să fie motivat printr-o argumentare corespunzătoare:

a) care să identifice detaliat și expres cerințele prevăzute de actele normative în vigoare care sînt încălcate;

b) care să conțină elemente științifice disponibile ce demonstrează că produsul prezintă un risc pentru sănătatea umană.

(8) Importul aditivilor alimentari, al enzimelor și al aromelor în vederea utilizării, distribuirii și introducerii pe piață în condițiile alin. (1) se efectuează în baza notificării prealabile, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de import, a fiecărui lot la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

(9) Notificarea la import a aditivilor alimentari, a enzimelor și a aromelor se face on-line, prin poșta electronică, la adresa electronică oficială a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

(10) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor informează on-line operatorul din domeniul alimentar atât despre recepționarea notificării, cât și despre refuzul motivat de a recepționa formularul de notificare.

(11) Forma și conținutul notificării, precum și procedura de notificare a aditivilor alimentari, a enzimelor și a aromelor se aprobă de către Guvern.

Articolul 17. Înregistrarea suplimentelor alimentare, altele decât cele care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale

(1) Pentru înregistrarea suplimentelor alimentare, altele decât cele care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale, operatorul din domeniul alimentar responsabil de introducerea pentru prima dată pe piață a unui supliment alimentar ce conține o substanță cu scop nutrițional sau fiziologic, o plantă sau un preparat din plantă ori alte ingrediente ale produselor alimentare noi destinate fabricării suplimentelor alimentare depune o cerere la Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

(2) La cererea de înregistrare a suplimentului alimentar, menționată la alin. (1), se anexează un dosar întocmit conform Regulamentului sanitar privind suplimentele alimentare, aprobat de către Guvern.

(3) Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în termen de 3 luni de la data recepționării dosarului complet, asigură evaluarea acestuia și prezintă la Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale un raport de evaluare cu recomandări privind înregistrarea suplimentului alimentar sau privind respingerea argumentată a cererii.

(4) În termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la recepționarea raportului de evaluare a suplimentului alimentar, prezentat de Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale emite un ordin de înregistrare a produsului, specificând condițiile de introducere pe piață a acestuia, sau un ordin de refuz al înregistrării în vederea introducerii pe piață și informează în acest sens solicitantul.

(5) Refuzul înregistrării suplimentului alimentar se consideră motivat dacă se constată:

a) absența unor documente și informații din dosarul menționat la alin. (2) sau caracterul lor incomplet;

b) elemente științifice disponibile care demonstrează că produsul prezintă un risc pentru sănătatea umană.

(6) Ordinele de înregistrare sau, după caz, de refuz al înregistrării suplimentului alimentar menționate la alin. (4) intră în vigoare la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(7) Suplimentele alimentare, substanțele cu scop nutrițional sau fiziologic și plantele sau preparatele din plante care au fost înregistrate se includ, în temeiul ordinelor de înregistrare publicate conform alin. (6), în Lista suplimentelor alimentare notificate/înregistrate, în Lista substanțelor cu scop nutrițional sau fiziologic sau în Lista plantelor sau preparatelor din plante, după caz. Listele menționate se publică pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică.

(8) Cerințele privind suplimentele alimentare, regulile de întocmire a dosarului privind înregistrarea suplimentului alimentar, procedura detaliată de evaluare a dosarelor de înregistrare, cerințele speciale de etichetare a suplimentelor alimentare, conținutul ordinelor de înregistrare și de refuz al înregistrării se aprobă de către Guvern.

(9) Listele menționate la alin. (7), actualizate, se includ în Registrul de stat al suplimentelor alimentare în temeiul ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data publicării acestuia.

(10) Registrul de stat al suplimentelor alimentare se publică pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, care este și instituția deținătoare a acestuia.

Articolul 18. Notificarea unor produse alimentare

(1) Cu cel mult 10 zile înainte de introducerea primară pe piață a produselor alimentare menționate la art. 14 alin. (1) lit. b), operatorii din domeniul alimentar notifică în acest sens Agenția Națională pentru Sănătate Publică, prezentând formularul de notificare și modelul de etichetă.

(2) Formularul de notificare conține informații despre producător, importator, țara de origine, denumirea comercială a produsului, modelul etichetei produsului și date care dovedesc inofensivitatea substanțelor și a ingredientelor utilizate la fabricarea produsului.

(3) Notificarea produselor alimentare menționate la art. 14 alin. (1) lit. b) se face și on-line, prin poșta electronică, la adresa electronică oficială a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică.

(4) Agenția Națională pentru Sănătate Publică informează operatorul din domeniul alimentar despre recepționarea notificării prin eliberarea unei înștiințări de recepționare în formă scrisă. În cazul în care notificarea a fost recepționată on-line, înștiințarea de recepționare se transmite la adresa electronică a operatorului din domeniul alimentar de la care a fost transmisă notificarea sau la adresa electronică indicată în notificare.

(5) Agenția Națională pentru Sănătate Publică poate refuza notificarea, fie în momentul depunerii acesteia (în cazul depunerii fizice a notificării), fie în termen de cel mult 10 zile de la depunerea acesteia (în cazul depunerii on-line a notificării), doar în următoarele cazuri:

- a) formularul de notificare nu este completat integral;
- b) la formularul de notificare nu este anexat modelul de etichetă;
- c) formularul de notificare nu este semnat de către operatorul din domeniul alimentar sau de către reprezentantul acestuia care deține împuternicirile necesare.

(6) Agenția Națională pentru Sănătate Publică informează operatorul din domeniul alimentar atât despre recepționarea notificării, cât și despre refuzul motivat de recepționare a formularului de notificare.

(7) Cerințele privind formularul de notificare a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, privind înștiințările de recepționare și de refuz de recepționare a formularului de notificare, precum și cerințele privind compoziția produselor menționate la art. 14 alin. (1) lit. b) se stabilesc prin regulamente sanitare aprobate de Guvern.

Articolul 19. Produsele alimentare fortificate

(1) Produsele alimentare fortificate trebuie să conțină substanțe nutritive adăugate în limitele stabilite de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și să fie inofensive pentru om.

(2) Fortificarea produselor alimentare cu nutrimente deficitare se aprobă de către Guvern, la propunerile Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale care stabilește și cerințele față de aceste produse alimentare.

(3) Operatorii din domeniul alimentar sînt obligați să asigure conținutul reglementat de nutrimente în produsele alimentare fortificate la toate etapele lanțului alimentar.

(4) Produsele alimentare fortificate cu nutrimentele deficitare au prioritate la transport, depozitare și distribuire față de produsele alimentare nefortificate din aceeași categorie.

Articolul 20. Depozitarea, transportul și distribuirea

(1) Depozitarea, transportul și distribuirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare se vor efectua în condiții care să asigure inofensivitatea lor și menținerea proprietăților lor.

(2) Operatorii din domeniul alimentar implicați în depozitarea, transportul și distribuirea produselor alimentare sînt obligați să respecte cerințele reglementărilor în domeniul alimentar aprobate de către Guvern și să confirme respectarea acestora în documentele de însoțire.

(3) Transportul produselor alimentare se va efectua în mijloace de transport speciale, care să asigure condițiile de igienă și de temperatură prevăzute la art. 12 din Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, și va fi însoțit de autorizație sanitar-veterinară obținută în modul stabilit la art. 18 din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară.

(4) În cazul în care, la depozitarea, transportul sau distribuirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare au fost comise încălcări ce au generat modificarea calității și pierderea inofensivității lor, acestea devenind periculoase, operatorii din domeniul alimentar care le dețin sînt obligați să sisteze livrarea și distribuirea acestor produse și materiale, să informeze destinatarii și consumatorii, să organizeze retragerea lor de la cumpărători și consumatori, să asigure expertiza lor și utilizarea lor condiționată sau nimicirea.

(5) Prepararea, comercializarea și distribuirea produselor alimentare nerecomandate preșcolarilor și elevilor în instituții de învățămînt general și profesional tehnic, precum și în tabere de odihnă și întremare a sănătății copiilor și adolescenților, sînt reglementate de către Guvern.

Articolul 21. Importul produselor alimentare și al hranei pentru animale în Republica Moldova

(1) Produsele alimentare și hrana pentru animale importate în Republica Moldova pentru a fi introduse pe piață trebuie să satisfacă cerințele conținute în reglementările în domeniul alimentar aprobate de către Guvern și condițiile recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea sau, în cazul acordurilor comune încheiate între Republica Moldova și țara exportatoare, să satisfacă cerințele din respectivul document.

(2) La import, produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare se supun controalelor în vamă conform prevederilor cap. V din Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității

cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

(3) Se interzice importul de produse alimentare cu termenul de valabilitate de pînă la 90 de zile în cazul în care au rămas mai puțin de 30 de zile din termenul de valabilitate respectiv, iar pentru restul produselor alimentare se interzice importul în cazul în care au rămas mai puțin de 60 de zile pînă la expirarea termenului de valabilitate al acestora.

Articolul 22. Exportul produselor alimentare și al hranei pentru animale din Republica Moldova

(1) Produsele alimentare și hrana pentru animale destinate exportului sau reexportului în vederea introducerii lor pe piața unei alte țări trebuie să corespundă cerințelor reglementărilor în domeniul alimentar aplicabile în țara respectivă, cu excepția cazurilor în care acordul bilateral dintre părți prevede altfel.

(2) La solicitarea operatorului din domeniul alimentar, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor certifică inofensivitatea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, destinate exportului sau reexportului, prin emiterea certificatului de inofensivitate conform Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. În cazul alimentelor ambalate, certificatul de inofensivitate se referă și la ambalajul acestora. Certificatul de inofensivitate se întocmește în baza rezultatelor încercărilor de laborator sau în baza declarației pe propria răspundere a operatorului din domeniul alimentar privind respectarea cerințelor prevăzute de actele normative pentru produsele alimentare respective.

(3) Produsele alimentare, materialele care vin în contact cu produsele alimentare și hrana pentru animale destinate exportului, care nu corespund reglementărilor din domeniul alimentar aplicabile în Republica Moldova, dar corespund cerințelor țării importatoare, pot rămîne în Republica Moldova pentru o perioadă de cel mult 90 de zile de la data producerii lor sau a intrării lor în țară. Aceste produse vor fi marcate clar ca fiind destinate exclusiv exportului, vor fi depozitate și păstrate separat de alte produse alimentare.

(4) În cazul în care produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare destinate exportului nu corespund reglementărilor din domeniul alimentar aplicabile în Republica Moldova și, într-o perioadă de 90 de zile de la data producerii lor, nu au fost exportate sau aduse în conformitate cu aceste reglementări, produsele și materialele respective sînt supuse expertizei și, în funcție de rezultatele ei, se utilizează condiționat sau se nimicesc de către operatorii din domeniul alimentar.

Articolul 23. Personalul întreprinderilor din domeniul alimentar

(1) Producerea și distribuirea produselor alimentare se efectuează numai de către persoanele care, la angajare, au fost supuse unui examen medical preventiv și, ulterior, efectuează examene medicale periodice, îndeplinesc condițiile de sănătate stabilite de către Guvern, au calificarea profesională necesară pentru operațiunile pe care le execută, au fost instruite igienic și posedă cunoștințe suficiente în domeniul sănătății publice, al igienei produselor alimentare și al igienei muncii și au fost atestate conform reglementărilor din domeniul alimentar stabilite de către Guvern.

(2) Persoanele afectate de maladii infecțioase sau cele suspectate că ar suferi de astfel de maladii, persoanele care au fost în contact cu asemenea bolnavi și persoanele purtătoare ale agenților patogeni de maladii infecțioase nu sînt admise la executarea operațiunilor ce implică contactul direct cu produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare.

Capitolul IV
DOMENIILE DE COMPETENȚĂ PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR

**Articolul 24. Domeniile de competență ale Agenției Naționale
pentru Siguranța Alimentelor**

(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea publică centrală de supraveghere în domeniul alimentar ce are ca obiectiv general aplicarea politicii privind siguranța alimentelor, inclusiv a hranei pentru animale, la toate etapele lanțului alimentar, de la producerea primară, procesarea, depozitarea, transportul, comercializarea acestora pînă la importul și exportul acestora.

(2) Domeniile principale de competență ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor în ceea ce privește siguranța alimentelor sînt:

a) siguranța biologică, chimică și fizică a alimentelor de origine animală și vegetală;

b) supravegherea și controlul fabricării produselor alimentare, al igienei la întreprinderile din domeniul alimentar, inclusiv la unitățile alimentare din instituțiile medicale, din instituțiile balneosanatoriale, din instituțiile de educație antepreșcolară, din instituțiile de învățămînt preșcolar, primar, secundar, special, extrașcolar, din alternativele educaționale și din taberele pentru copii;

c) supravegherea și controlul producerii hranei pentru animale și a furajelor medicamentoase, al igienei la întreprinderile producătoare de furaj;

d) supravegherea și controlul privind utilizarea organismelor modificate genetic (OMG-urilor);

e) supravegherea calității produselor primare, a calității alimentelor și a hranei pentru animale;

f) autorizarea și/sau înregistrarea operatorilor din domeniul alimentar, conform prevederilor Legii nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior;

g) certificarea inofensivității produselor alimentare pentru export/reexport, conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

h) supravegherea și controlul materialelor care vin în contact cu produsele alimentare aflate în uz la toate etapele lanțului alimentar;

i) supravegherea și controlul etichetării produselor alimentare pe întreg lanțul alimentar, inclusiv a produselor alimentare pentru copii, cuprinzând formulele de început și formulele de continuare, a preparatelor pe bază de cereale, a produselor alimentare destinate unor scopuri medicale speciale și a înlocuitorilor unei diete totale pentru controlul greutateii, în conformitate cu reglementările din domeniul alimentar;

j) supravegherea pe piață a produselor alimentare noi;

k) supravegherea și controlul importului, producerii, introducerii pe piață și utilizării, pe întreg lanțul alimentar, a aditivilor alimentari, a suplimentelor alimentare, a produselor alimentare noi, a produselor alimentare fortificate, a produselor alimentare tratate cu radiații ionizante și a produselor alimentare cu destinație nutrițională specială;

l) controlul, pe întreg lanțul alimentar, al produselor alimentare pentru sugari și copii mici, cu excepția celor care se comercializează în farmacii;

m) supravegherea calității apei potabile utilizate de întreprinderile din domeniul alimentar la toate etapele lanțului alimentar, supravegherea pe piață a apei potabile și apelor minerale, inclusiv a apelor îmbuteliate;

n) protecția consumatorilor de produse și servicii alimentare la toate etapele lanțului alimentar;

o) identificarea, evaluarea, managementul și comunicarea riscurilor în domeniul inofensivității alimentelor și a hranei pentru animale;

p) verificarea înregistrărilor din fișele medicale individuale ale angajaților întreprinderilor din domeniul alimentar și verificarea instruirii acestora în domeniul igienei.

(3) Prin Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Republica Moldova:

a) contribuie la elaborarea de standarde tehnice internaționale privind produsele alimentare și hrana pentru animale, precum și la elaborarea de standarde sanitare și fitosanitare;

b) promovează coordonarea activității în vederea respectării standardelor de siguranță a alimentelor și a hranei pentru animale, desfășurată de organizațiile guvernamentale și neguvernamentale internaționale;

c) contribuie la dezvoltarea acordurilor privind recunoașterea echivalenței măsurilor specifice privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale;

d) promovează coerența dintre standardele tehnice internaționale și reglementările din domeniul alimentar.

Articolul 25. Domeniile de competență ale Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale

Competențele Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind supravegherea de stat a sănătății publice în domeniul siguranței produselor alimentare sînt:

- a) identificarea, evaluarea, managementul și comunicarea riscurilor asupra stării de sănătate și de nutriție a populației;
- b) prevenirea maladiilor provocate de produse alimentare prin realizarea intervențiilor de prevenire primară și secundară;
- c) înregistrarea izbucnirilor de boli provocate de produse alimentare și cercetarea epidemiologică a acestor cazuri împreună cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor;
- d) avizarea și controlul calității apei potabile din rețeaua publică de alimentare cu apă, cu excepția celei indicate la art. 24 alin. (2) lit. m);
- e) asigurarea instruirii în domeniul igienei și organizarea examenului medical al angajaților întreprinderilor care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează produse alimentare sau care prestează servicii de alimentație publică;
- f) autorizarea sanitară a aditivilor alimentari, a suplimentelor alimentare, a produselor alimentare noi, a produselor alimentare fortificate, a produselor alimentare tratate cu radiații ionizante, a produselor alimentare cu adaos de vitamine și minerale, a produselor alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, a înlocuitorilor unei diete totale pentru controlul greutateii, a mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, precum și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare;
- g) controlul respectării regulilor privind mențiunile nutriționale și de sănătate pentru formulele de început și formulele de continuare, pentru preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii, pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale, pentru înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii și pentru apele minerale, care se comercializează în farmacii;
- h) supravegherea și controlul produselor alimentare pentru sugari și copiii mici, precum și al produselor cu destinație nutrițională specială, care se comercializează în farmacii;
- i) autorizarea surselor de ape minerale naturale;
- j) supravegherea pe piață a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare introduse pe piață, cu excepția materialelor care vin în contact cu produsele alimentare aflate în uz la toate etapele lanțului alimentar;
- k) elaborarea și înaintarea de propuneri Guvernului pentru aprobarea reglementărilor în domeniul aditivilor alimentari, al suplimentelor alimentare, al

produselor alimentare noi, al produselor alimentare fortificate, al produselor alimentare tratate cu radiații ionizante, al produselor alimentare cu adaos de vitamine și minerale, al formulelor de început și formulelor de continuare, al preparatelor pe bază de cereale și al produselor alimentare pentru copii, al produselor alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, al înlocuitorilor unei diete totale pentru controlul greutateii, al apelor minerale și potabile și surselor acestora, al materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, precum și al mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare;

l) stabilirea parametrilor microbiologici și fizico-chimici, a conținutului de reziduuri de pesticide și contaminanți din produsele alimentare cu impact asupra sănătății publice.

Capitolul V

SISTEMELE DE SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 26. Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje la nivel național

(1) Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje la nivel național (în continuare – *Sistem rapid de alertă*) este o rețea de comunicare pentru notificarea unor riscuri, directe sau indirecte, asupra sănătății umane derivând din produsele alimentare sau din hrana pentru animale.

(2) Autoritățile administrației publice centrale implicate în Sistemul rapid de alertă – Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și Serviciul Vamal – desemnează fiecare câte un punct de contact care este membru al rețelei. În calitate de punct național de contact se desemnează Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, care răspunde de administrarea rețelei.

(3) În cazul în care un membru al rețelei deține o informație legată de existența unui risc grav, direct sau indirect, asupra sănătății umane care derivă din produse alimentare sau din hrana pentru animale, această informație este notificată imediat Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor prin Sistemul rapid de alertă. Agenția transmite imediat această informație tuturor membrilor rețelei și poate include în notificare orice date științifice sau tehnice de natură să faciliteze o acțiune adecvată de gestiune a riscurilor de către membrii rețelei.

(4) Prin Sistemul rapid de alertă, punctele de contact notifică imediat Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor cu privire la:

a) orice măsură, necesitând o intervenție rapidă, pe care au întreprins-o pentru a restricționa introducerea pe piață sau a determina retragerea de pe piață ori returnarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale în vederea protejării sănătății umane;

b) orice recomandare sau acord cu operatorii din lanțul alimentar, necesitând o intervenție rapidă, avînd drept scop, în mod voluntar sau obligatoriu, prevenirea, limitarea sau impunerea unor condiții specifice pentru introducerea pe piață ori eventuala folosire a produselor alimentare sau a hranei pentru animale din cauza unui risc major asupra sănătății umane;

c) orice respingere, legată de un risc direct sau indirect asupra sănătății umane, a unui transport, lot ori container de produse alimentare sau de hrană pentru animale de către organul de control la un post de control sanitar-veterinar ori fitosanitar de frontieră.

(5) Notificarea este însoțită de o explicare detaliată a motivelor acțiunii întreprinse de către organul de control. Aceasta este urmată de informații suplimentare, în special în cazul în care măsurile pe care se bazează notificarea sînt modificate sau retrase.

(6) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor transmite imediat notificarea și informațiile suplimentare primite conform alin. (1) și (3) tuturor membrilor Sistemului rapid de alertă. În cazul în care un transport, un lot sau un container este respins de către organul de control la un post de control sanitar-veterinar ori fitosanitar de frontieră, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor transmite imediat o notificare tuturor posturilor de control de la frontieră, precum și țării de origine a transportului, lotului sau containerului respectiv.

(7) În cazul în care un produs alimentar sau o anumită hrană pentru animale expediată către statul importator este obiectul unei notificări prin Sistemul rapid de alertă, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor furnizează acestui stat informațiile corespunzătoare.

(8) Prin Sistemul rapid de alertă se identifică, într-un termen util, toxiinfecțiile alimentare, legătura dintre acestea și produsele alimentare sursă, urmărind trasabilitatea.

(9) Măsurile de punere în aplicare a Sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje la nivel național vor fi aprobate de către Guvern.

Articolul 27. Norme de confidențialitate pentru Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje la nivel național

(1) Informațiile de care dispun membrii Sistemului rapid de alertă, legate de riscurile asupra sănătății umane prezentate de anumite produse alimentare și hrana pentru animale, sînt disponibile pentru societatea civilă conform prevederilor art. 6. Societatea civilă are acces la informațiile privind identificarea produsului, natura riscului și măsurile luate.

(2) Membrii Sistemului rapid de alertă iau măsuri pentru a se asigura că angajații lor nu vor divulga informațiile obținute în exercitarea atribuțiilor lor, care, prin natura lor, necesită păstrarea secretului comercial în cazuri justificate în mod corespunzător, cu excepția cazurilor în care informațiile trebuie făcute publice dacă împrejurările o cer pentru protejarea sănătății umane.

(3) Păstrarea secretului comercial nu împiedică transmiterea către autoritățile competente a informațiilor relevante pentru eficientizarea activităților de supraveghere a pieței și de aplicare a reglementărilor în domeniul alimentar. Autoritățile care primesc informații ce intră sub incidența secretului comercial asigură protecția acestora în conformitate cu alin. (1).

Articolul 28. Măsuri de urgență privind produsele alimentare și hrana pentru animale care își au originea în Republica Moldova sau care sînt importate

(1) În cazurile în care produsele alimentare sau hrana pentru animale prezintă un risc major pentru sănătatea umană, sănătatea animală sau mediul înconjurător, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, din oficiu sau la solicitarea unui alt membru al rețelei, adoptă imediat una sau mai multe dintre următoarele măsuri, în funcție de gravitatea situației:

1) în cazul produselor alimentare și al hranei pentru animale ce își au originea în Republica Moldova:

a) suspendarea introducerii pe piață a produsului alimentar respectiv sau a hranei pentru animale respective;

b) suspendarea utilizării produsului alimentar respectiv sau a hranei pentru animale respective;

c) stabilirea unor condiții speciale pentru produsul alimentar respectiv sau hrana pentru animale respectivă;

2) în cazul produselor alimentare și al hranei pentru animale importate:

a) suspendarea importului produsului alimentar respectiv sau al hranei pentru animale respective din statul de origine a produsului sau dintr-o regiune a acestuia și, după caz, din statul de tranzit;

b) stabilirea unor condiții speciale pentru produsul alimentar respectiv sau hrana pentru animale respectivă din statul de origine a produsului sau dintr-o regiune a acestuia.

(2) În cazuri de urgență, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor poate lua, în mod provizoriu, măsurile menționate la alin. (1) după informarea și consultarea cu statele importatoare respective.

(3) În cel mult 10 zile lucrătoare din momentul întreprinderii măsurilor specificate la alin. (1), acestea sînt confirmate, modificate, revocate sau extinse, iar motivele pe care se întemeiază decizia sînt făcute publice pe pagina oficială web a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor în termen de 24 de ore.

Articolul 29. Planul general de gestionare a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor

(1) Guvernul aprobă Planul general pentru gestionarea crizelor în sectorul alimentelor și furajelor (denumit în continuare *planul general*).

(2) Planul general prevede tipurile de situații care implică riscuri directe sau indirecte pentru sănătatea umană derivînd din produse alimentare sau din hrana pentru animale, ce nu pot fi prevenite, eliminate sau reduse la un nivel acceptabil prin dispozițiile existente sau nu pot fi gestionate în mod adecvat numai prin aplicarea prevederilor art. 28.

(3) În cazul survenirii unei situații de criză în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor instituie imediat o celulă de criză la care participă și autoritățile publice centrale, de asemenea, dacă este necesar, asigură asistența științifică și tehnică.

(4) Celula de criză răspunde de colectarea și evaluarea tuturor informațiilor relevante și de identificarea opțiunilor disponibile pentru prevenirea, eliminarea sau reducerea la un nivel acceptabil a riscurilor pentru sănătatea umană cît mai rapid și mai eficient posibil.

(5) Celula de criză poate solicita sprijinul oricărei persoane de drept public sau de drept privat a cărei experiență o consideră necesară pentru gestionarea, în mod eficient, a crizei în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale.

(6) Celula de criză informează permanent publicul asupra riscurilor implicate de criza din domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale, precum și asupra măsurilor luate.

Articolul 30. Retragera de pe piață a produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar

(1) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar sînt retrase de pe piață. Operatorul din domeniul alimentar deținător al acestor produse și/sau materiale este obligat să le retragă de pe piață din proprie inițiativă sau în temeiul unei dispoziții scrise (prescripții) a organului de control și de supraveghere de stat.

(2) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare ce nu corespund reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar, dar care nu sînt falsificate și nu prezintă vreun pericol pentru sănătatea umană pot fi recondiționate înainte de a fi vîndute sau distribuite. Operatorul din domeniul alimentar deținător al acestor produse și/sau materiale va asigura depozitarea lor în condiții ce ar exclude accesul la ele, de asemenea va asigura evidența lor strictă pentru toată perioada de recondiționare.

(3) Operatorii din domeniul alimentar responsabili de comerțul cu amănuntul sau de distribuirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare în procesul cărora nu se afectează ambalajul, etichetarea, inofensivitatea sau integritatea acestora vor institui, în limita activităților proprii, proceduri de retragere de pe piață a produselor și materialelor menționate care nu corespund condițiilor de inofensivitate prevăzute de reglementările în domeniul alimentar aprobate de către Guvern, vor transmite informațiile necesare pentru retragere și vor coopera la realizarea măsurilor luate de către producători și/sau de către organul de control.

(4) Operatorii din domeniul alimentar trebuie să informeze imediat organele de control și supraveghere de stat despre fiecare caz de suspiciune a introducerii pe piață a unor produse alimentare și/sau materiale care vin în contact cu produsele alimentare ce prezintă pericol pentru sănătatea umană, precum și despre măsurile luate în vederea prevenirii, diminuării sau eliminării riscurilor.

(5) Dacă într-un lot de produse alimentare sau de materiale care vin în contact cu produsele alimentare de aceeași categorie este depistat un produs sau un material periculos, se consideră că toate produsele sau materialele din acest lot sînt în aceeași măsură periculoase, cu excepția cazurilor în care, în urma unei expertize detaliate, se constată că restul lotului nu prezintă vreun pericol.

(6) Operatorii din domeniul alimentar deținători de produse alimentare și materiale care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme

reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar sînt obligați să asigure depozitarea provizorie a acestora în condiții ce ar exclude accesul la ele, precum și evidența strictă a acestora.

(7) În cazul în care operatorii din domeniul alimentar deținători de produse alimentare și de materiale care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar nu au luat măsuri de retragere a acestor produse și materiale de pe piață, operatorii respectivi sînt pasibili de răspundere juridică.

Articolul 31. Expertiza, utilizarea condiționată sau nimicirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar, retrase de pe piață

(1) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar, retrase de pe piață, sînt supuse expertizei corespunzătoare (sanitaro-epidemiologice, sanitar-veterinare etc.) de către organul de control și supraveghere de stat, în conformitate cu competențele ce îi sînt atribuite, în scopul determinării posibilității de utilizare condiționată sau de nimicire a acestora. În cazul în care operatorul din domeniul alimentar deținător al produselor alimentare și/sau al materialelor care vin în contact cu produsele alimentare respective nu poate confirma proveniența acestora și în cazul în care acestea au semne vizibile de alterare și prezintă un pericol grav și imediat pentru viața și sănătatea umană, ele vor fi utilizate condiționat sau vor fi nimicite fără efectuarea expertizei. Anterior utilizării condiționate sau nimicirii, deținătorul produselor și/sau materialelor respective, în prezența reprezentantului organului de control și supraveghere de stat, va modifica proprietățile lor prin orice metodă accesibilă și sigură, fapt ce va exclude posibilitatea utilizării lor conform destinației.

(2) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar se depozitează, pe durata efectuării expertizei, în condiții ce ar exclude accesul la ele. Produsele și materialele respective vor fi luate la evidență strictă. Responsabil de integritatea acestor produse și/sau materiale este operatorul din domeniul alimentar care le deține.

(3) În baza rezultatelor expertizei produselor alimentare și/sau a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar, organul de control și supraveghere de stat decide utilizarea condiționată sau nimicirea acestora. Operatorul din domeniul alimentar deținător al produselor și/sau materialelor

respective alege modul și condițiile de utilizare condiționată sau de nimicire a acestora în conformitate cu reglementările din domeniul alimentar aprobate de către Guvern și le coordonează cu organul de control și supraveghere de stat care a emis decizia corespunzătoare.

(4) Oportunitatea folosirii alimentelor periculoase și/sau neconforme reglementărilor aplicabile din domeniul alimentar în calitate de hrană pentru animale se coordonează cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

(5) Cheltuielile pentru expertiza, depozitarea, transportul, utilizarea condiționată sau nimicirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor din domeniul alimentar aplicabile sînt suportate de către operatorul din domeniul alimentar care le deține.

(6) Operatorul din domeniul alimentar deținător de produse alimentare și/sau materiale care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor din domeniul alimentar aplicabile va prezenta organului de control și supraveghere de stat care a emis decizia de utilizare condiționată sau de nimicire a acestora documentul sau copia documentului care confirmă utilizarea condiționată sau nimicirea produselor și/sau materialelor respective.

(7) Organul de control și supraveghere de stat care a emis decizia de utilizare condiționată sau de nimicire a produselor alimentare și/sau a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme reglementărilor din domeniul alimentar aplicabile este obligat să efectueze controlul asupra utilizării condiționate sau nimicirii produselor și/sau materialelor respective.

Capitolul VI

RESPONSABILITĂȚI ȘI SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 32. Răspunderea pentru încălcarea prevederilor prezentei legi

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage după sine răspunderea contravențională, civilă sau penală în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Exercițarea necorespunzătoare a funcțiilor de către persoanele cu funcții de răspundere din organele de control și supraveghere de stat, precum și tăinuirea de către aceste persoane a unor fapte ce pun în pericol viața și sănătatea umană atrag răspunderea acestora în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 33. Soluționarea litigiilor

Litigiile apărute între operatorii din domeniul alimentar/operatorii din domeniul hranei pentru animale și organele de control și supraveghere de stat ca urmare a activităților de control și de supraveghere se soluționează conform procedurii prevăzute de Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat al activității de întreprinzător. Alte litigii decât cele apărute ca urmare a activităților de control și supraveghere se soluționează în procedura contenciosului administrativ.

**Capitolul VII
DISPOZIȚII FINALE****Articolul 34. Intrarea în vigoare a prezentei legi**

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi:

- a) va aduce în concordanță actele sale normative cu prevederile prezentei legi;
- b) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea în conformitate a legislației naționale cu prevederile prezentei legi.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 113/ 2012 cu privire la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 143–148, art. 467) și Legea nr. 78/2004 privind produsele alimentare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 83–87, art. 431).

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ANDRIAN CANDU

**Chișinău, 30 noiembrie 2018.
Nr. 306.**